

BORSKI LIST

God. XXI.

U Samoboru, 1. kolovoza 1924.

Br. 15.

„Samoborski List izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu. — PRETPLATA na cijelu godinu iznosi 80 K. — Plativo i teštvo u Samoboru.

Uprava i uređništvo nalazi se
GLAVNI TRO br. 3
(tiskara S. Šek.)

OGLASE prima uprava prema cjeniku. Za oglašavanje, koji se više puta vraćaju, daje se znatna popust. Izgubljeni se ne vraćaju.

Pedesetgodišnjica „Jeka“.

Dan 20 srpnja 1924 ostat će u anamnezama Samobora nezaboravan. Maleno naše mjesto doživjelo je taj dan jedno vanredno slavlje, jednu imponantnu manifestaciju hrvatstva. Još nikad nije Samobor povukao u svoju sredinu toliko stranaca kao taj dan. Hrvatski pjevači iz raznih naših gradova a i sela, pa brojno građanstvo grada Zagreba, sve je to došlo, da počasti našu „Jeku“, da uzveliča tu slavu hrvatske pjesme, da oda pietet zasnojoj hrvatskoj budnici „Još Hrvatska ni“ propala“.

Tmurno i oblačno nebo razvedrilo se i osvanu krasan dan, da nam i ono uzveliča slavu toga dana. Samobor se zaodjco u svečano rizi. Na svakoj kući vijori se hrvatska trobojka. Ulice su pune gradskog i seljačkog svijeta. Na svačijem licu čitaš zanos, raspoloženje. Sve se žuri, da što doslojnije i ljepše primi otične goste.

Da ostane u pametaru Samobora ta veličansivena proslava, kakove Samobor još dosad nije doživio, opisat ću potanje sve dijelove proslave.

Komers.

Već u predvečerje, u subotu došli su nam predsjednik „Hrv. pjev. Saveza“ gosp. Nikola pl. Falter i tajnik g. Rudolf Matz te delegati „Crkvenog zbora“ iz Siska; „Podravca“ iz Koprivnice; „Zora“ iz Karlovca; „Kota“ iz Zagreba; „Rodoljuba“ iz Zemuna; „Rehovića“ iz Vinkovaca; „Juga“ iz Zagreba te „Frankopana“ iz Ferdinandovca.

Nakon posrta va na kolodvoru, gosti su se odvezli u mjesto.

U 9 sati uvečer bio je kod „Lavca“ pjevački komers, koga je otvorio predsjednik „Jeka“ g. Mirko Kieščić, te pozdravio predsjedništvo Saveza i delegate nazočnih društava, koji su došli, da uzveličaju slavu „Jeka“. Muški i mješoviti zbor „Jeka“ otpjevao je nekoliko pjesama sa velike zado oltajvo brojnog općinstva i stranih pjevača. („Pozdrav domovine“ od Nevalke; „Utrajna naša pjesma“ od Kolesa; „Vatovaće“ od dr. Švabe i dr.) Uz zgodnu zabavu, koja je zaslužila pjesma „Jeka“, potajao je komers do pol noći.

Dodak gostiju

U pol 9 sata nastala su se pred pjevačkom „Jeka“ okupila samoborska društva: 1. Otvorilo rodoljubno društvo „Napredak“; 2. Vatrozasto društvo; 3. Vojsno-veteransko društvo; 4. Organizacija intelektualnih ocajita; 5. Nevalke Švabe; 6. Hrv. pjevačko društvo „Jepa“; 7. Hrvatski otičinski klub. Sve su društva prije potajala na kolodvor čestitale jubileju „Jeka“. Gostima je prijepa čestitke izrekao u ime „Napredka“ g. Bačić. Lijepo je bilo vidjeti, da se i samobor

bivši pjevači „Jeka“ i bivši funkcionari došli taj dan pod barjak „Jeka“ i to gg. dr. Gjuro Horvat, E. J. J. Presečki, Milan Lang, Ratko Buzna i dr. Lijepa ta povorka sa „Jekom“ krenula je na kolodvor pred goste. Nešto iza 9 sati došao je posebni vlak iz Zagreba krcat sa pjevačima i gradskom glazbom zagrebačkom. Nakon zadojne dobrodošlice, koju je predsjednik Kieščić izrekao, počela se je vrstati.

Povorka.

Ta je povorka bila u istinu imponantna i slikovita. Osobiti ures bile su narodne nošnje naših seljaka-pjevača iz Šestina, Gračana i Zaprešić-Brdoovca. Glazba je predvodila povorku svirajući rodoljubne koračnice, a za njom su stupala najprije spomenuta samoborska društva a onda alfabetskim redom sljedeća društva:

1. H. v. pjev. Savez 2. Crkveni zbor iz Siska (korpor.) 3. „Danica“, Siska (izastanstvo) 4. „Dobrotvor“, Kloštar Podravski (izastanstvo) 5. Perijalno djačko udruženje, Krapina (izast.) 6. „Frankopan“, Ferdinandovac (izast.) 7. Glazbeno društvo intelektualaca, Zagreb (izast.) 8. „Gorska vila“ Delnice (izast.) 9. „Golub“, Zagreb (korporativno) 10. „Javor“, Jaska (izast.) 11. „Jelašić“ Zaprešić (korpor.) 12. „Jug“ Zagreb (korpor.) 13. „Kolo“, Zagreb (zast.) 14. „Lira“ Zagreb (korpor.) 15. „Lira“, Veli Gorica (zast.) 16. „Maksim“, Zagreb (korpor.) 17. „Majevina“ Donja Tuzla (izast.) 18. „Matija Gubec“ Donja Stubica (izast.) 19. „Nada“, Karlovac (korpor.) 20. „Ojček“ Zemun (izast.) 21. „Podgorac“ Gračani (korpor.) 22. „Podravec“ Koprivnica (izast.) 23. „Preporod“, Dugo Selo (izast.) 24. „Rehovići“, Vinkovci (izast.) 25. „Rodoljub“, Zemun (zast.) 26. „Sava“, Zagreb (korpor.) 27. „Zagorac“, Krapina (korpor.) 28. „Sijem“, Šestina (korpor.) 29. „Sloboda“ Zagreb (korpor.) 30. „Sioga“, Siska (korpor.) 31. „Vila“, Varaždin (zast.) 32. „Zora“, Karlovac (korpor.) 33. „Zvijezda“, Zagreb (korpor.) i na koncu 34. sveučilišna „Jeka“.

Došlo je svega oko 500 pjevača i pjevačica. Četrnaest društava došlo je korporativno a devetnaest je bilo zastupano po izastanstvima.

Svečana ta povorka nastala je u mjesto kroz goste redove građanstva i seljačkog svijeta, koji su pjevače pozdravljali.

Medjutim je došlo i redoviti vlak iz Zagreba, koji je doveo mnoštvo zagrebačkog građanstva.

Služba Božja.

Povorka je krenula u lipnu ulicu na mjesto službe Božje. Prije mise rekao je naš supak i dobar v. g. Milan Zjajić govor, u kom je najprije pozdravio hrvatske pjevače i jubileju „Jeka“. U daljnjem toku govora spominje razvoj muzike, napose hr-

vatske pučke crkvene popijevke. Spominjao je zadaću pjesme i crkvene i svjetovne. Govor je bio vrlo poučan a prožet je bio biranim patriotskim osjećajima. Nakon toga počela je sv. misa. Pod sv. misom pjevao je Crkveni zbor iz Siska, koji je poznat kao najbolji crkveni zbor u Hrvatskoj sljedeće kompozicije: 1) Iz „Božićnog oratorija“ od J. S. Bacha; 2) „Pozdrav ti kraljice raja“ ženski zbor od A. Foerstera; 3) „Ave Maria“ od Medrickog; 4) „Otajstveni uzvik“ od P. H. Sattnera; 5) „Molitva“ od F. Dugana i 6) „Hvalim Ti Bože“ (iz kantate) od J. S. Bacha. Precizno, umjetničko pjevanje i li velebnih crkvenih kompozicija učinilo je na sve dubok dojam. Zborom je ravnao kapelnik Medricky a orgulje je svirio Matija pl. Ivšić, kapelan, osnivač toga zbora i faktični njegov vodja.

Iza mise ovjenčan je barjak „Jeka“ sa 2 krasno izvezene vrpce. Jednu — bijelu — dao je predsjednik Mirko Kieščić i supruga mu Malvina, a drugu — trobojnu — dale su samoborske gospodje. Prvu je privezala na barjak gđa. Kieščić supruga predsjednikova a drugu pročelnica ženskog pjevačkog zbora gđa. Marija Presečki.

Pozdrav načelnika.

Nakon sv. mise svrstala se opet povorka i pošla natrag pred vijećnicu, gdje je trgovišni načelnik g. Milan Šoštarić biranim riječ ma pozdravio brojne goste u ime samoborskog građanstva. Načelnik u ovom govoru ističe, da je Samobor srećan, što se kod jubileja „Jeka“ postavlja spomen-ploča hrvatskoj budnici „Još Hrvatska ni“ propala“, koja je u Samoboru nastala a koja je svoju misiju často izvršila, jer je probudila svijest hrv. naroda. Nakon patriotskog pozdrava okitile su „Jekašice“ sve barjake svih društava.

Otkriće spomen ploče.

Iza toga krenula je povorka pred dvorac nekada Livadićev danas vlasništvo gosp. Hanka Švarca, gdje je g. 1833 dr. Ljudevit Gaj spjevao a Ferdo Wesner Livadić uglazbio „Još Hrvatska ni“ propala“. Pjevači su se u naredali pred parkom a u park je ušlo samo predsjedništvo Saveza i „Jeka“ te barjaktari pojedinih društava. Predsjednik „Jeka“ g. Mirko Kieščić rekao je na to krasan patriotski govor. Spominje Mirsam, doba našeg preporoda, ističe, kako je pjesma pokazala onda svoju moć, napose ova divna Gaj-Livadićeva „Još Hrvatska ni“ propala“, kojoj se danas postavlja vidljiv spomen na starom ovom hrvatskom plemićkom dvorcu. Velika pjesma, koja je čuvar našeg narodnog bića koja nosi opjeva u jedan osjećaj, u kojoj se zrcali naša historija. Izreče pietet autorima ove zasnoane budnice Gaja i Livadića. Svečana riječima: „A ti mladi hrvatski narađaju čuvaj ovaj spomen kao amatet u srcu svemom“

I ne zaboravi, da Hrvatska nije propala i da propasti ne će. Nakon toga napjevali su svi pjevači velebnu tu pjesmu: „Još Hrvatska nije propala“ po harmonizaciji i pod ravnanjem g. Nikoče pl. Fallera.

Sveta ta pjesma ozvanjala je Samoborom i svojim zvucima usburkala je sva hrvatska srca a mnogom je izazvala i suzu radosnicu na oku. Nakon utojevine „Hrvatske h'ine“ ušla su sva društva u park i činila mi moho d ploči.

Ploča je lijepa od bijelog mramora sa urezanim zlatnim slovima:

U OVOM DVORCU
SPJEVANA JE I UGLAZBLJENA DAVORIJA
„JOŠ HRVATSKA NIJE PROPALA“
GODINE 1833.
POSTAVILO HRV. PJEV. DRUŠTVO JEKA
PRIGODOM 50 GODIŠNJICE
GODINE 1924.

Milo nam je konstatirati, da su od obitelji pokojnog Livadića priustvovali otkriću spomenploče: prof. dr. Branko Wiesner-Livadić i g. Marko Bahovec, ravnatelj. U ime Krapine bio je narodni zastupnik dr. Stjepan Ortner.

Nakon što su barjaci pohranjeni u pjevalnici „Jeba“, povorka se razila.

(Nastavit će se)

Spomen-kapelica sv. Jelene.

Proputiše vijekovi a s njima i razni ljudi, ali zaselak Sv. Helena vada je imao svoju vrijednost. Predeja nam priča, da se već poznati Rimljanin nastadjivao lijepim vidkom s ove teške i kupao se u toplom i ljekovitom sumpešnom vrelu. Povijest nam kaže, da je taj kraj nekod pripadao Jaroslavu knezu Ozičkomu. Nakon nasjajno potisnutog vala mongolskog, koji je desegao i u ovaj kraj, knez Ivan Ozički gradi na ovome svom posjedu zavjetnu crkvicu sv. Jelene i darova je kasnije zajedno s obližnjim posjedom redu cistercita, a ovaj si do crkve podiže svoj samostan, koji se rasvi u opatiju. Kasnije nastupiše sve češći i sve žestiji nastaji Turaka u ovaj kraj, a preko njega u susjednu Kranjsku i Štajersku, osobito pak provala ljutoga poturice Hasan paše Predejevića silno ugrožavahu živci ovoj opatiji te redovnici od straha i nesigurnosti napokon pobjegoše. Samostan je s crkvom mnogo stradao od tih provala, te napušten propadao od zuba vremena, koji ga od godine do godine izjedalo sve više. K tomu se pridruži još i šovjok, da otpatke ruševina upotrebi za svoje korist. I tako nesto traga samostanu i crkvi sv. Jelene, što se gotovo šest stoljeća bijelila ured bujnog zelenila čuvajući u sjaji svojoj baštine i okolnih žitlja, koji su na njenom cimiteru položeni. Nesto svega, a za spomen na ovu opatiju nesto uvijek jedan od zagrebačkih kanonika naslov „abbas de sanctae Helenae de Samobor“.

Radi svega toga držimo da je vrijedno i lijepo, da se ovome historijskom i povučenom mjestu sačuva dostojna počta. Zato su na pobudu potpisnoga žitelja i pojednaci sv. Helena i okolice sačinili, da na onome historijskom bunđu, na kojem je nekod stajala crkva sv. Jelene, podignu skroman ali dotičan spomenik — malu kapelicu posvećenu sv. Jeleni Križarici, majci rimskoga cara Konstantina Velikoga. Ova je zamisao radošno prihvaćena, te neki od žitelja i pojednaka već dadeše svoj prilag a drugi obećado pridonijeti

bito u novcu, bito u građevnom materijalu, dovozu, radnim silama i dr. Molimo ponovno sve, koji su obećali kakvu pripomoć u tu svrhu, da sada iskupe radnu riječ. Ovih dana stigla je i građevna dozvola od duhovnog stola i političke oblasti, pa čim se priveze i priredi potrebni materijal, pristupit će se gradnji ove spomen-kapelice po naortu, što ga je dobrohotno izgradio naš odlični stručnjak arhitekt g. Franjo Gabrić. Ta kapelica bit će ne samo dostojan spomenik nego i lijep ukras onome mjestu te će zacijelo privlačiti k sebi mnogo kršćaniku duša, da se utekne pod okrilje sv. Jelene, koju je narod naš nekod toliko pošivao.

Istaz svijlu darova i darovatelja pripočit će se u ovom listu.

Milan Lang

Naša šegrtska škola.

Broj šegrta raste u Samoboru postojano. Ove je školske godine dostegao taj broj 171. Na početku škol. god bilo je namre svemu 171 šegit. Tijekom školske godine istupilo ih je 26; otpušteno 25; a novopridošlih 45. Na svičtiku 11. olojca ostalo ih je potom 130.

Po dobi bilo ih sa 13 god. 9; sa 14 god. 12; sa 15 god. 20; sa 16 god. 33; sa 17 god. 29; sa 18 god. 11; sa 19 god. 7; sa 20 god. 6; preko 20 god. 3.

Po vjeri rimokatolika 71; grkokatolika 6; grčkostočnjaka 1; izraelita 1;

Po zanimanjima bravara 13; brijača 4; žizmara 9; dimnjačar 1; kofara 1; kolara 11; kovača 8; košara 5; krojača 9; limara 1; medicara 1; mesara 7; pečara 1; pekara 3; postolara 12; sedlara 1; stolara 18; tiskara 2; trgovaca 15; zidara 1; drugih zanimanja 7.

Polazilo je školu veoma marljivo 31; marljivo 44; prehidano 23; nemarno 32; izostatak je bio u satima opravdanih 1931 neopravdanih 3084; svega 5011

Po napretku dobilo je I. red s odličkom 3; I. red 56; II. red 31; III. r. 22, neispitano 18;

Trošak za školu iznosio je 13600 Din.

Izostataka — kako se vidi — bilo je velik broj, pa se i ovom prilikom apelira na naše obrtnike da šalju marljivo šegrte u školu, koje im je kao budućim obrtnicima od prijete nuđe. Samo školom i vajanjem stručnom spremom doći ćemo do vajnog obrtničkog podmiatka, a potom i do naprednih obrtnika.

Opela se, da je znatan broj šegrta ostao nesposoban za prelazanje u viši razred. To se uglavtom tiče nižega odjela. Razlog ovaj pojavljuje važni tražiti u tome, što još uvijek dolaze u znanj šegrta sa 1, 2 ili tri razreda, a ima i potpunih analfabeta. Prirodno je, da ovakvi mišići ne mogu pravo napredovati i ovladati gradivo, koje je propisano. Istina da se i kod njih vidja izvjestan napredak, ali ovaj ipak nije takav da bi mogli prijeći u viši odjel, kamo se mogu upisati samo oni, koji su svičt. potpuno osvojili školu. Nešto će biti da i u tome trenu na bolje, pa da se u znanj primaju samo oni dječaci, koji imaju početku škola. U tom slučaju mogla bi i šegrtska škola jače razvijati svoj rad i intenzivnije proširiti znanje šegrta. Bra. operativnih spomenja, koje treba da šegrta dostanu sa sobom u šegrtsku školu, taj je rad vrlo etičan. U današnje pak doba mislimo je tražiti, da budući obrtnik zadovolji prčkostočku obaveznost i da je u vježbama svrlo šegrtsku školu.

Domade vijesti.

40 godišnjica šupnikovanja. Poznat starija velečasni gosp. Oskar pl. Simić navršio je 28. pr. mj. četrdesetu godišnjicu svoga šupnikovanja, a ujedno i 46 godinu, otkad je svećenikom. Ovu dvojaku slavu proslavio je odlični jubilarac u uskom krugu svojih prijatelja. — Srdačno čestitamo svečaru, koji je dočekao ove rijetke jubileje.

Aninako proštanje. U nedjelju 27. srpnja imalo se održati na daleko poznato starodrevno Aninako proštanje u Samoboru. Za taj dan određila je uprava naše lokalne željeznice posebni voznik za izletnike sa 7 vlakova u Samobor i isto toliko natrag u Zagreb. Naši pečenjar, pekari, gostioničari itd. opakrbili se dostatno jelom i pićem. Sve je pak pokvarila kiša, koja je već u subotu oko ponoći počela padati, te pauzala i čitavi dan u nedjelju. Time je bilo pokvareno veselje zagrepčanima, koji nisu mogli pohriti u krašu samoborsku prirodu.

† Josip Skendrović. Dne 21. srpnja umro je u Samoboru veleposjednik i kožarski obrtnik g. Josip Skendrović. Pokojnik bio je poznat kao vrijedan i marljiv gospodar i obrtnik. Sprovod bio mu je dne 23. srpnja uz veliko sačebće građanstva te samoborskih društava. Fanfara Hrv. Sokola odsvirala mu je nad grobnicom tužaljku. — Vječni pokoj Josipu Skendroviću, a rastuženoj porodici iskreno sačebće.

Veledušan dar društvima. Porodica Josipa Skendrovića da podasi uspomenu pokojnikovu sjela se naših domaćih društava pa je darovala: Hrv. Sokolu 1000 D, Fanfari Hrv. Sokola 1000 D, Hrv. pjevačkom društvu Jeki 1000 D, Dubrov. vatrogasnom društvu 500 D, Ortno radničkom društvu 500 D, Vojno-veteranskom društvu 500 D, Podružnici hrv. brkć. socijata 500 D i bratovštini sv. Filipa i Jakoba 500 D.

Navedena društva neka izvole gornje s.ote u tiskari S. Šeta podignuti.

Za siromasnu školaku djetca darovala je porodica pok. Josipa Skendrovića 1000 K na spomen svog milog pokojnika.

Za kapelu u Lipovcu darovali su Vukoslav Norik šupnik u Bedekovčini 100 Kr.

Bara Štengi-Graber iz Rada 200 K, Veleč. g. dr. Franjo Zaguda u Zagrebu, putem uprave „Samoborskog Lica“ 400 K. Najljepša im baština u ime društva sv. obitelji. Mate Gundić predsjednik.

Za „Samoborski List“. Gosp. Josip Sidaj dao je u pripomoć našim glasilu 30 Dinara

Širomasna kapela u Lipovcu. Zamisljeni priopćenje ovaj opel: Ovlašteni po šup. otkad u Zagrebu, najredovnije molimo mišćare u ime svih žitelja sela Lipovec ove krčevne, da nam njima pristaju u pomoć kod izgradnje žrtvenika svoje obitelji i svetoga Frinjana, jer žitelji sela Lipovec nisu imali nikako moguću ovo podignuti, a teško nam je da gotovu kapelu bez žrtvenika osramo graditi — Mate Gundić, Janke Gundić iz Lipovec.

Pokudaj potajnege umorstva. Milo Rebić iz Babovja dobio je dne 8. VII. u 12 s. u noći u susjed. Toma Tandarić u Kosteru kod uprave baže te na njega sa rukom od čine savane udavio. On na glavu i vrat više tjelom udavio. — Rebić ubijen je i predan br. biseruom sudu.

Planinarstvo.

Iz hrv. planinarskog društva podružnice „Japetić“ u Samoboru U nedjelju dne 3. kolovoza o. g. upriičuje se zajednički izlet u Zaprešić u zajednici sa maticom u Zagrebu. Polazak iz Samobora u 1 sat poslije počne sastanak na glavnom trgu.

U nedjelju dne 10. kolovoza o. g. upriičuje podružnica zajednički izlet na goru Strahinjčicu kod Krapine. Polazak iz Samobora u pola tri sata u jutro sa kolima u Podusjed, povratak isti dan sa večernjim vlakom.

Upozoravaju se članovi koji žele prisustvovati izletu u Krapinu da uplate najkasnije do 8. kolovoza kod g. Šolca iznos od 20 Din. — za vezu karu. Odbor.

Izlet na Plitvička jezera Članovi podružnice hrv. planinarskog društva „Japetić“ u Samoboru učinili su o Petrovu ove godine izlet na Plitvička jezera. Bilo ih je deset na broju.

Kako su među njima članovi, koji su vezani na svoje privatno zvanje, koje ne mogu napustiti na dulje vremena, to je valjalo stvoriti dobar putni plan, da se uzmogne sve točno vidjeti i pregledati. Dva dana određeno je za pregledanje odnosno boravak na jezerima, a isto toliko za putovanje. Putni je plan stvorio naš upravitelj kotarske oblasti, vladni tajnik i član g. Franjo Kosina, kojemu je ona cijela okolica u tančine poznata, te je bio i vodičem izletnika.

Putovao se samo danju, da se uzmogne vidjeti i okolina naše kršne Like Na željeznici nije bilo nikakove pomoći; željezničko osoblje bilo je uslužno i susretljivo, publika zadovoljna videći, kako se Hrvat interesira za hrvatske prirodne krasote i sa koliko želje putuje, da što prije vidi svoje. Vesclo raspoloženje i zdravi humor izletnika kao i jednodušnost članova pojačao je simpatije za hrvatsko planinarstvo.

Nuzgredno budi spomenuto, da je pala obzirom na nerazdruživost i isomštjenost izletnika šaljiva, ali karakteristična primjedba, koja je glasila: „Svezani su kao safade, te ih samo sila može dijeliti.“

Prijem u hotelu društvenom, susretanje i opskrba se konačnije mora, da se zahvalom istakne. Prvi dan prije podne obavljena je izlet na donja jezera i to uz jezero Kosjak na vidikovcu uz državnu cestu. To je pogled na donja jezera sa visine. Odavle se pušio „Stingoma“ na donja jezera i sastavka. Tu se vidjelo kako se potok Plitvice siljeva golemim padom (84 m. vis.) u dubinu te sastaje se ispod Sastavaka izljevom jezera i dalje koritom odlijevaju rijeku Krupu, koja se kod Kartovec siljeva u Kupu.

Nakon točnoga pregledanja ustijedio je povratak bliže podnožju u hotel.

Poslije podne vožnja jezerom, kupanje, roštilj i ribolov, već prema volji.

Drugi dan pregledanje gornjih jezera uz sve njihove krasote na Ledodovcu.

Povratak oko 12 sati u podne u hotel. Poslije podne isto kao i prvi dan.

Srijedeći dan rano u jutro povratak na stanicu Vrhovine i dolazak u Ogulin oko 8 sati u jutro. Čuvstva, dojmovi i utisci pojedince nije moguće staviti na papir, jer bi i najljepši naša pisanja bio da.cho od istina. Treba ih i viditi. Čini se samo lijep, da se ponovi izlet Rastanah bio je dobio tolik.

Knjazić vremena u Ogulinu potpuno 8 sati, izobna je članova, da pregleda Ogulin ponor 11, kako kaže, Ogulin stak. Rasgledala se i rijeka Frodobopanska gradina, u kojoj se kod našeg susretanog stala.

Ovdje nas na putu do Ogulina ponora na ža'ost snadje iznenađenje, da se tomu tako malo ili bolje reći nikakova pažnja ne posvećuje. Si az je do ždrijela ponora neugodan, jer sve vrvi izmetinama. Vidi se da nema nikoga, koji bi barem i najmanje pažnje tomu posvećivao. te nastojao da se putnicima, izletnicima, turistima i strancima, koji nekoliko sati u Ogulinu proborave, pruži razgledavanju mjesta i ponora kakov užitak, da ponesu iz Ogulina ugodnije utiske i sjećanja.

Zar nebi ovaj isti čovjek, koji čitati promenađu katkada mogao malo očistiti i to mjesto izgubivši kod toga vrlo malo vremena.

Nadamo se, da će se gospodin ogulinski načelnik malo za to zainteresirati? Čuvajmo prirodne krasote! Planinar.

Društvene vijesti.

Zahvala. Hrvatsko pjevačko društvo „Jeka“ u Samoboru zahvaljuje se svima, koji su pripomogli, da je proslava društvene 50 godišnjice tako veličanstveno obavljena. Hvala bratskim domaćim društvima na sudjelovanju i čestitici. Hvala građanstvu, koje je bilo uslužno i primilo pjevače i pjevačice na stan. Hvala gostioničarima, koji su strane goste uzeli na opskrbu i koji su u pogledu cijena bili vrlo susretljivi. Topla hvala svima, koji su nam bili na ruku bili u čemu.

Odbor „Jeka“.

Zahvala. Prigoćom izlita Podružnice Hrv. krš. socijala 13. srpnja u Anin-dolu sakupila su gg. Mustak Adolf i Wene Ivan svoju od 1.164 K. od članova te ostalog patriotskog građanstva za Historičku knjigu hujadu godišnjice hrvatskog kraljevstva.

Upravni odbor društva ovime izrazuje najljepšu hvalu spomenutim sabiracima kao i svim darovalicima koji darovale svoju za ovu knjigu i time ukrasile knjigom i čitaoncu. Odbor.

Obrtno-radničkom društvu „Napredak“ pristupio je kao utemeljitelj g. Tomo Matušić.

Dobrov. vatrogasnom društvu u Samoboru pristupio je kao utemeljitelj sa svojom od 100 Din. g. Josip Sidnaš, trgovac u Zagrebu.

Iz Obrtno-radničkog društva u Samoboru. Upozoruju se članovi društva da je za nedjelju dne 3. kolovoza (dan uplate) sazvan sveuč. pri sastanak za 3 sata poslije počne u društvenim prostorijama (gostionica S. Šolca). Članovi se umoljavaju da u potpunom broju pridoci izvole. Odbor.

PROSVJETA.

Milan Zjanić: Približno 50 godišnjeg rada „Jeka“. U povodu njekog 50 godišnjega jubileja ovdaknjega hrv. pjevačkog društva „Jeka“ napisao je njegov zborovodj i potpreda. Savras M. Zjanić spomenicu, u kojoj je istakao sve što je godj važnjega u historiji i razvitku ovoga društva. Iako je data, koja je većno znati, ako se h.če ispravnom pogledom obaviti sav dojučinji rad i pripremiti, koje su povoljno utjecale i unapređivale društveni razvoj, pa uzroka, koji su ga na momentu kočili. Ako se znade, da je nicanje ovakih podataka često slučajerno i nezahvalno posao, mora se priznati, da je pisao umio vjebiti prebraditi sve ove poteškoće pa se njegov spomenica tako i ugođno čita i prijatno čita, jer nije niti jedan ni u ho-

jem pogledu. Pisan je prijegledno i s očitom ljubavlju za stvar.

Na koncu dodan je imenik članova i dojučinjih prvih funkcionara društvenih. — Zalić nam je pošao na ruke knjižicu, za kojom će svakako rado segnuti, koga zanima kulturni rad Samobora, a za one, koji će danas-sutra pisati novu spomenicu, dao je dragocijne podatke i iznio sve bitne momente iz oblasti društvenoga života. — Spomenica štampana je u domaćoj tiskari Slavka Šeka, a dobije se za cijenu od 6 Din.

Gospodarstvo.

Ivan Rittig sveuč. profesor: Vinarstvo; vel. 8^o, 200 str. sa 84 slike. Naklada Bibliografskog zavoda d. d. u Zagrebu (Gundulićeva ul. 29). Cijena Din. 55.

Nakon dugog iščekivanja izšla je ova vrlo potrebna knjiga za nas Autor, koji je dugo erpao praktična znanja u domovini i vani, napisao je ovu knjigu tako razumljivo, da će ju svaki praktičar moći vrlo dobro upotrebljavati. Uz naučno obrazložene opširno su opisane sve praktične radnje u pivanju oko vina: od branja grožđa pa do prolijevanja u buce, provodjenje vrenja bijelih i crnih vina, čišćenje vina, kako se postupa sa prevrelim vinom, kako se bistri i filtrira vino, kako se bježi i t. d. Knjiga će prema svojoj razdobi i načinu prikazivanja kao i prema uztoj gradji najbolje doći i kao udžbenik u svim stručnim školama, a što mnogo vrijedi je činjenica, da je knjiga tako napisana da će u njoj naći svog savjetnika svaki praktični vinar, pa i onaj, koji nije polazio viših škola. Ovako u knjigu mogao je napisati kod nas jedino g. I. Rittig, koji je dugo godina radio praktično, a ujedno je danas kao prvi naš stručnjak za tu struku profesor na najvišem našem gospodarstvom učilištu što nam najbolje jamči za najsolidniju izradbu ovog djela.

Priposlano.*

Častna afera.

U predmetu g. Mr. Mirka Kleščića st. ljekarnika u Samoboru, i svari časti gg. Milana pl. Praunspergera Hadersdorfskog, suđb. kapetana u m. posjednika itd. te dra. Martina Juranovića, kr. šup. fizika, ravnatelja bolnice u m. itd. izjavljuju u zapisnicima od 29. srpnja 1924 u Samoboru niže potpisana gg. zastupnici gore spomenute dvojice sijedeće:

Izjava:

Prema članku 2. kodeksa Luigi Barba-setti'a ne može se gusp. Mirko Kleščić st. ljekarnik u Samoboru, smatrati više čovjekom koji može dati častnu zadovoljstina, jer je uskratilo takova uvredjenomu gusp. Milanu pl. Praunspergeru Hadersdorfskom, suđb. kapetanu u miru posjedniku i t. d. u Samoboru.

Ova naša izjava imade se u umislju čl. 83. i 86. rečenog i kod nas usuelnog kodeksa za časti o)jelodaniti u dnevnim listovima.

Zaključeno i potpisano

Dr. Milan Dežak v. r.

odvjetnik u Zagrebu itd.

Redoslav Tatalević-Tomić v. r.

kapetan, odg. uređnik „Hrvata“ u Zagrebu itd.

U istoj stvari časti g. dra. Martina Juranovića, kr. šup. fizika, ravnatelja bolnice u m. itd. izjavljuju potpuno suglasno sa gornjom izjavom njegovi zastupnici:

Dr. Josip Roberah v. r.

zastupnik st. i kr. gl. grada Zagreba, odvjetnik u Zagrebu itd.

Josip Sulok v. r.

profesor u m. itd. u Zagrebu.

* Za članke pod ovim naslovom uređništvo ne odgovara.

Poziv na pretplatu.

Pretplatnike izvan Samobora molimo da izvole obnoviti pretplatu za tekuću godinu koja iznosi na čitavu godinu 20 Din inozemstvo 40 Din.

Bicikl posve dobar, prodaje se jeftino. Uпитati u upravi našeg lista.

Restauracija bavnica Samobor.

Za'utrak svake nedjelje:
Paprikaš — gulaš ala Šegedin.
Hrenovke svježe.

Toči se crno dvostruko sladno pivo Jelačić ala „Salvator“ u bocama, i stara domaća kapljica vina od 1921. godine.

Pivo preko ulice uz snižene cijene.

Dobrov. javna dražba

rabljevih bačava i raznog pokućstva radi preseljenja u nedjelju 3. kolovoza u 10 sati prije podne — Žirni magazin, Livadićeva ul. 24.

Objava.

Ovime javljam cij gradjanstvu trgovišta Samobora kao i seljaštvu okolice, da sam otvorio na novo uređenu

trgovinu mješovite robe

u kući g. Mije Novaka Draga br. 2.

Preporučujuć se cijen. općinstvu, nastojat ću da bude roba prvorazredna a cijene umjerene.

U Samoboru 1. kolovoza 1924.

Stjepan Žibrat

Melanija Vuja

Obrtnička ulica br. 28.

preporučuje:

veliki izbor ručnih radova (štampanih i gotovih), vunice za djempere i dječje oprave, svilene čarape i raznu drugu robu.

Vozni red samoborske željeznice

Iz Samobora kreću vlakovi i to:

6¹⁰ u jutro

8⁰⁵ u jutro (osim nedjelje i blag.)

12³⁰ poslije podne

18¹⁵ navečer.

20³⁰ navečer (nedjeljom i blagd.)

Iz Zagreba kreću vlakovi i to:

8 u jutro

11⁴⁰ prije podne (na radne dane nedjeljom samom do Susedgrada)

14³⁰ poslije podne,

18⁴⁰ navečer (na radne dane)

20³⁰ navečer.

Javna zahvala.

Svim prijateljima, znancima te rođacima, koji su nam milog dobrog i nezaboravnog oca

Josipa Skendrovića

u bolesti tješili, do groba sproveli, odar cvijećem oktili i sućut nam izrazili budi ovime izrečena najiskrenija hvala.

Napose najtoplija hvala gosp. dru. Reizeru, koji mu je u bolesti najavjecnije liječničku pomoć pružio i boli ablažio.

Najtopliju hvalu izrazujemo gg. svećenicima zatim „Hrv. Sokolu“, Hrv. pjev. društvu „Jeki“, Bratovštini sv. Filipa i Jakoba, Podružnici hrv. kršć. socijala, Obrtno radničkom društvu, Vojno-veteranskom i Dobrovoljnom vatrogasnom društvu koja su milog nam pokojnika korporativno do hladna groba sprovela.

Rastuzena djeca